

PYÖRÄILLEN SAARISTOON 16.-19.6.2016

Pitkäaikainen suunnitelmamme lähteä pyöräretkelle Ahvenanmaalle toteutui vihdoinkin menneen kesäkuun puolella välissä. Torstai- aamun elo ei ollut päässyt vielä kunnolla alkuaan pidemmälle, kun yksitoista retkestä innostunutta kokoontui paikalliselle linja-autoasemalle suunnatakseen kulkunsa kohti Galtbyn lauttalaituria Korppooseen.

Pyörät ja viikonlopun aikana tarvittavat muut tarvikkeet oli pakattu huoltoautoon edellisenä päivänä, joten lähtö oli vaivaton – sisään pikkubussiin ja menoksi. Lähtöhetkellä kellon viisarit näyttivät aikaa 05.30 ja ajettavaa tietä ennen päivän ainoan yhteyslautan kello 10.00 lähtöä runsaat 250 kilometriä. Epävarmuustekijöinä olivat kaksi reitillä olevaa lossia; miten tulo niille asettuisi laadittuun aikatauluun nähden.

Huoli hälveni viimeistään siinä vaiheessa, kun ajoneuvojen nokat tunkeutuivat lauttarantaan puoli- tuntia ennen määräaika. Kiitos kuljettajillemme - hyvin ajettu.

Reilun kahden tunnin lauttamatkan jälkeen Galtbystä Kökariin pääsimme vihdoinkin itse asiaan, pyöräilemään. Saaren luonnonkauniita maisemia ihastellen poljimme retkemme ensimmäisen etapin lauttarannasta Kökarin vanhan kirkon kautta tulevaan majoitukseemme hotelli Brundhälliin. Jokaisen vireystila ja innostuneisuus oli sinne saavuttuamme huipussaan, joten kohta majoittumisen jälkeen nousimme uudelleen polkimille ja suuntasimme ajomme kohti saaren koilliskärkeä.

Näin saimme ensituntuman retkemme maisemiin ja tiestöön, tuntuman, jonka positiivinen vaikutus ei laantunut koko viikonlopun aikana säistä riippumatta. Edelleen innokkaina emme malttaneet seuraavana aamuna edes odottaa lautan lähtöaika, vaan päätimme hyödyntää käytettävissämme olleen odotusajan kartuttamalla Kökar-tietoisuuttamme pyöräillen.

Seuraava yhteyslautta lähti puolilta päivin ajallaan ja suuntasi Sotungan kautta Föglön Överöhön, jossa rantauduimme Timon jatkaessa autoineen matkaa Långnäsiin. Ajoreitti halki Föglön aina Degerbyhyn asti toi maisemallista vaihtelua. Vauhtimme sovitimme sen mukaan, miten nähtävyyksiä reitin varrella riitti. Kaikille suotiin aikaa ikuistaa mielikuviaan, joko aistinvaraisesti tai valokuvaamalla.

Lyhyen lounastauon jälkeen poljimme sisään seuraavaan yhteysalukseen, joka vei meidät mantee-reen puolelle Svinöhön. Ja sitten nousimme taas rattaille suuntana Maarianhamina. Maisemat muuttuivat pelkistetyimmiksi muistuttaen jo paljolti kotoisia Järvenpään ympärille sijoittuvia maa-seutumaisemia. Onneksi tiestö oli hyväkuntoista ja ryhmähenki hyvä, joten mitään henkistä puutumista ei päässyt tapahtumaan.

Perille Övernäsgårdeniin pääsimme laaditun suunnitelman puitteissa. Majoittuminen, ruokaa, juomaa ja sauna, mitäpä sitä muuta kesästä kaipaisi? Tottahan porukka myös paikalliseen kaupunkielämään tutustui – kuka mitenkään.

Lauantain sääennuste ei luvannut kovinkaan kaunista pyöräilyilmaa, eikä me sen suhteen pettymystä koettukaan. Antamatta vielä tunnistamattomana pysyneen ilmanalan missään määrin häiritä itseämme, aloitimme ajomme kohti Kastelholman linnaa. Sinne perille pääsimme kuivina, mutta jo rakennukseen tutustuessamme alkoi sää muuttua kosteammaksi.

Sää koetteli, mutta henki ei rakoillut. Lyhyen virkistäytymistuokion jälkeen Uffe på Berget' illä, josta paremmalla säällä olisi varmasti avautunut upeat maisemapanoraamat lähiympäristöön, jatkoimme taivaltamme lähes kaatosateessa. Navakka saaristotuuli ja piiskaava sade tarjosivat kokemuksen, joka henkilökohtaisestikin muistutti vuosikymmenten takaa ajoista, jolloin ajoin pyörällä aikaa vastaan numerolappu kiinnitettynä. Säästä tuli tunnerikas elämys menneeseen.

Yksi yö kaiken muuttaa voi. Sunnuntaiaamu valkeni kauniin aurinkoisena ja lämpimänä. Lähdimme toteuttamaan suunnitelmamme viimeistä osaa. Suuntasimme jonossa etupyörämme kohti Järsön niemenkärkeä. Turhaan ei paikallinen ystäväni ollut reitin luonnonkauneutta kehunut - ihastuttavia järvikannaksia siltoineen ja rikkaine linnustoineen. Matkanteko eteni rauhalliseen tahtiinsa ja kamerat suuntautuivat useisiin erilaisiin kohteisiin - hieno päätös pyöräretkellemme.

Mutta niin kuin aina, niin nytkin – kaikki hyvä loppuu aikanaan. Oli tullut aika lastata pyörät ja muu paluumatkalla tarpeeton tavara autoon ja suunnata kohti satamaa, josta kotimatka alkoi laivalla kohti Turkua. Kiitän kaikkia osallistujia hyvän yhteishengen ylläpitämisestä, sekä erityiskiitoksemme Timolle huoltoauton siirroista paikasta toiseen aina kulloisenkin tarpeen mukaisesti.

- kajtsu